

Domssöndagen

Psalmer: 315, L126, 317, 356, 300

Texter: Jes 65:17-19, 2 Petr 3:3-15, Matt 25:31-46

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har förklarat för oss vad som måste ske. Du är vår gode Herde som försvarar oss och leder oss till Guds hus. Hjälp oss att så att vi inte blir skrämda av vad som måste ske i väntan på din stora dag. Amen.

Jesus satt på Olivberget efter en arbetsdag med undervisning i templet. Det var tisdag i passionsveckan. Om ett par dagar skulle det gå i uppfyllelse som han förutsagt om sitt lidande, död och uppståndelse på den tredje dagen. Lärjungarna hade kommit fram till honom och frågat *vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?* Jesu svar finns i Matteus kapitel 24 och 25. Han hade börjat med tecknen som skulle visa sig i kyrkan, bland folken och i naturen. Skrämmande händelser. Men Jesus sa: Se till att ni inte blir skrämda. Vi talade om dessa händelser för två veckor sedan, söndag den 24:e efter trefaldighet. Nu har vi kommit fram till slutet av Jesu undervisning där han förklarar vad som ska ske när han äntligen kommer:

*När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk ska samlas inför honom, och han ska skilja dem från varandra som herden skiljer fåren från getterna. Kraftfullt och mycket kortfattat förklarar Jesus vad vi, ja, alla folk, ska se och vara med om när han kommer. Han kommer med alla änglar. Det är mäktiga änglar, som utträttat hans befallning så snart de hör ljudet av den. Han ska sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk ska samlas inför honom. Vad vi ska vara med om är större än vi nu kan fatta. Kom ihåg att Jesus sagt att *Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom. De ska förena sig med dem som lever den dagen och träda fram inför hans tron. Vi förundrar oss över Jesu makt som kan verka en sådan massiv uppståndelse som sträcker sig flera årtusenden bakåt i tiden till våra första föräldrar. Vi förundrar oss över att han sitter där helt lugnt på sin härlighets tron, i full kontroll över alla folk, som herden som vant tar hand om sin hjord. Johannes fick se denna syn i en uppenbarelse: jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna. Och havet gav igen de döda som fanns i det,**

och döden och helvetet gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar.

Vi förundrar oss över denna väldiga makt och fullständiga kontroll men vi blir inte förvånade. I ingressen till Johannes evangelium läser vi: *I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till.* Går vi sen till 14:e versen kan vi läsa: *Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern.* Vi vet vem aposteln skriver om. Vi har lärt känna honom som vår gode Herde. Det är Jesus. Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till. Tänk bara på vad han utträttade på den fjärde skapelsedagen: *Gud gjorde de två stora ljusen, det större att härska över dagen och det mindre att härska över natten, och likaså stjärnorna.*

Jag googlade på frågan Hur många stjärnor finns det i universum? Och fick svaret att det finns ca två tusen miljarder galaxer. Och i vår egen, vintergatan, finns mellan 200 och 400 miljarder stjärnor. Svaret på frågan ändras hela tiden till högre tal i takt med att man får mer avancerade instrument. Det Gud sa till Abraham är bästa svaret: *”Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.”* Det underförstådda svaret är att de går inte räkna. Hur som helst säger profeten Jesaia om Gud som skapat alla dessa oräkneliga stjärnor: *Lyft blicken mot höjden och se: Vem har skapat allt detta? Det är han som för fram härskaran däruppe i räknade skaror. Med sin stora makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid namn – ingen enda uteblir.*

Med sin stora makt och sin väldiga kraft kommer han en dag att nämna alla döda och levande vid namn – ingen enda uteblir. *Och han ska ställa fåren på sin högra sida och getterna på den vänstra.* När Jesus skiljer folken från varandra och samlar sina får så är det den ultimata, slutliga frälsningsgärningen som garanterar att ingen enda av dem som Fadern gett honom ska gå förlorad, så som vi hör Jesus säga i förklaringen till liknelsen om den gode Herden: *Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.*

Sedan hör honom som sitter på tronen tilltala de sina med de nådigaste, vänligaste, kärleksfullaste ord som över huvud taget är möjligt: Då ska Kungen säga till dem som står på hans högra sida: *Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er sedan världens skapelse.*

Eftersom det är en offentlig dom så måste bevisen presenteras på ett sätt som kan förstås av alla. Jesus nämner ge mat åt hungriga, ge törstiga att dricka, ta emot främlingar, ge kläder åt dem som saknar, vårda sig om sjuka, och besöka fångslade.

Det är sex konkreta exempel på de rättfärdigas gärningar men inte någon uttömmande lista. Det är gärningar som vittnar om en levande tro. Jakob skriver: *Om en broder eller syster saknar kläder och mat för dagen och någon av er säger till dem: "Gå i frid, klä er varmt och ät er mätta", men inte ger dem vad kroppen behöver, vad hjälper det? Så är också tron i sig själv död när den är utan gärningar. Nu kanske någon säger: "Du har tro." – Ja, men jag har också gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så ska jag visa dig min tro genom mina gärningar.* I domen ska Jesus som bevis för att den är rättvis presentera de gärningar som visar tron.

Då ska de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? 38 Och när såg vi dig som främling och tog emot dig, eller naken och klädde dig? 39 Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? Då ska Kungen svara dem: Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig. De rättfärdiga har gjort det som måste göras, kanske kommer ihåg en del, annat har de glömt, men de kommer att bli överraskade av att Jesus noterat allt och räknar det som gjort för honom. Det blir klart att den frikännande domen inte avkunnas efter förtjänst, utan efter motivation. *Vi älskar därför att han först älskat oss.*

Konungen ska vända sig till dem på hans vänstra sida, och avkunna domen med strängast möjliga ord: *Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.* Helvetet existerar. Men lika säkert är att Gud inte skapat helvetet för människor. Gud avsåg aldrig att det skulle vara en plats för att evigt straffa någon enda människa. Det är ett fängelse för djävulen och de änglar som syndat. För dem finns ingen räddning. Men för varje människa har Gud berett räddning genom tron på Jesus Kristus. Ändå kommer en mängd människor att dra denna stränga dom över sig själva genom att förkasta den frälsning Gud berett för dem. Aposteln Johannes skriver med klara ord vad som gäller: *Fadern älskar Sonen och har lagt allt i hans hand. Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen ska inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom."*

Konungen ska tala med liknande ord till de som står på hans vänstra sida, men nu talar han om gärningar de underlåtit att göra. Som bevis för att domen är rättvis räknar Jesus upp gärningar som de inte gjort. Deras svar är också liknande: *När såg vi dig...och hjälpte dig inte.* Men det är något i diskussionen som är underförstått: de menar att om de bara hade fått veta vad Konungen ville så skulle de naturligtvis ha gjort det. Det är ett uttryck för otron. Det är inte så det fungerar. Jesus har sagt: *utan mig kan ni ingenting göra.* Och Konungen ska säga till dem att han i alla fall inte vill ha någon av gärningarna de då skulle ha gjort utan honom: *Jag säger er sanningen: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.* Med den domen ringande i öronen ska de gå bort till evigt straff.

Dessa ska gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv. Den största folksamling som skådats ska så skiljas från varandra för att aldrig någonsin återses. Vi kan känna oss otillräckliga till de goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem. Vi bävar inför den heliga domen. Men det är ändå evangeliet som får sista ordet: *de rättfärdiga [ska gå] till evigt liv.* Det är vad Kristi evangelium lovar: evigt liv. Amen.

Låt oss be!

Jesus Kristus, vår Frälsare och Kung, stärk vår tro så att vi bär frukt i goda gärningar. Låt din kärlek driva oss medan vi väntar din stora dag. Låt hoppet om evigt liv ge oss uthållighet till allt gott verk den korta tid som heter idag. Amen.